Sebastian I. Burduja
Deputat al Partidului Național Liberal
în Parlamentul României

A/PNL/732/4.11.2026

Nr.6869A/04.11.2026

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: Domnului Alexandru-Mihai Ghigiu, Ministrul Investițiilor și Proiectelor Europene

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Stadiul Planului Național Social pentru Climă, la șaisprezece luni de la termenul de depunere, și riscul asupra alocării de până la 6,01 miliarde de euro din Fondul social pentru climă

Stimate Domnule Ministru,

Fondul social pentru climă a fost instituit prin Regulamentul (UE) 2023/955, ca mecanism de compensare a efectelor sociale ale extinderii comercializării certificatelor de emisii la clădiri și la transportul rutier. Pentru România, alocarea comunicată de Ministerul pe care îl conduceți este de minimum 5,05 miliarde de euro și maximum 6,01 miliarde de euro, pentru perioada 2026-2032. Banii sunt destinați gospodăriilor și microîntreprinderilor vulnerabile și utilizatorilor de transport vulnerabili, prin eficiență energetică, renovarea clădirilor, mobilitate cu emisii scăzute și sprijin direct pentru venit.

Accesul la acești bani trece printr-un singur document, fiindcă fiecare stat membru elaborează un Plan Național Social pentru Climă, aprobat prin decizie a Comisiei Europene, iar plata este condiționată de atingerea jaloanelor și a țintelor din plan. Termenul la care statele membre trebuiau să prezinte Comisiei aceste planuri a fost 30 iunie 2025, cu o contribuție națională de cel puțin 25 % din costurile totale estimate.

Cronologia românească arată cu totul altfel. În iunie 2025, Ministerul transmisese Comisiei doar o primă propunere de intervenții, pentru începerea discuțiilor tehnice. Planul a fost lansat în consultare publică abia la începutul lunii noiembrie 2025, cu termen de transmitere a propunerilor la 1 decembrie 2025, iar structura anunțată atunci prevedea circa 3,4 miliarde de euro pentru eficiență energetică și decarbonizarea clădirilor, circa 3,8 miliarde de euro pentru transport public accesibil și un mecanism de sprijin direct pentru venit, incluzând un ajutor anual de 500 de lei pentru consumatorii de gaze. De la încheierea consultării au trecut unsprezece luni, iar o decizie de aprobare a Comisiei nu a fost făcută publică, ceea ce înseamnă că nici autoritățile locale, nici administratorii de condominii, nici operatorii de transport public nu pot pregăti astăzi un proiect finanțabil din acest fond.

Calendarul european s-a mutat între timp, prin art. 2 din Regulamentul (UE) 2026/667 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2026, intrarea în funcțiune a schemei a fost amânată până în 2028, iar potrivit art. 30k alin. (2) litera (b) din Directiva 2003/87/CE licitarea certificatelor începe în 2028. Fondul social pentru climă se alimentează tocmai din aceste venituri, iar art. 30d alin. (3) și (4) din directivă leagă finanțarea de un plafon fix, până în 2032. Licitațiile au plecat cu un an mai târziu, orizontul a rămas același, deci fluxul se comprimă. Statul român are un an mai mult pentru a-și face temele și tot nu le-a făcut.

Presiunea pe capacitatea de absorbție a rămas în paralel maximă, iar prima rectificare bugetară din 2026 a diminuat sumele estimate a fi primite de la Uniunea Europeană pentru plățile efectuate cu 4,58 miliarde de lei, Ministerul Finanțelor legând explicit această reducere de ritmul de execuție a proiectelor. În aceeași perioadă se decid cererile de plată din Planul Național de Redresare și Reziliență, iar instituția pe care o conduceți duce simultan trei dosare mari.

Mecanismul în sine rămâne o taxă pe încălzirea și pe deplasarea oamenilor, impusă unei țări în care lemnul de foc rămâne combustibilul principal pentru o parte însemnată a gospodăriilor rurale și în care distanțele se fac cu mașina, fiindcă trenul nu merge. România a semnat, în iulie 2026, împreună cu alte nouă state membre, declarația comună prin care se cere Comisiei reconsiderarea prețului carbonului pentru combustibilii de încălzire și transport. Poziția aceea este corectă și o susțin. Până când ea produce efecte, statul român are totuși obligația de a nu pierde și compensația: dacă taxa ajunge oricum la cetățean, iar banii destinați lui întârzie în sertarele administrației, România rămâne cu partea grea a aranjamentului.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 198-205 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, vă adresez următoarele întrebări:

1. La ce dată a fost transmis Comisiei Europene Planul Național Social pentru Climă în forma finală și care este stadiul procedural al acestuia la data prezentei întrebări?
2. Dacă planul nu a fost transmis, care sunt motivele întârzierii față de termenul de 30 iunie 2025 și ce termen estimați pentru transmitere?
3. Ce observații a formulat Comisia Europeană pe versiunile transmise până acum și care sunt punctele rămase în divergență?
4. Care este alocarea finală propusă pentru România și cum se distribuie ea pe măsuri și pe ani, în forma actuală a planului?
5. Cum a fost definit consumatorul vulnerabil în forma actuală a planului, câte gospodării sunt estimate ca eligibile și pe ce sursă de date se face estimarea?
6. Care este contribuția națională de cel puțin 25 % din costurile totale estimate, în cifre absolute, și din ce surse bugetare se asigură?

7. Câte propuneri au fost primite în consultarea publică încheiată la 1 decembrie 2025, de la câți participanți, câte au fost preluate în versiunea finală a planului și unde este publicat raportul consultării?
8. Ce structură administrativă va gestiona fondul, câte posturi sunt prevăzute și este ea deja operațională?
9. Care este explicația detaliată a diminuării cu 4,58 miliarde de lei a sumelor estimate a fi primite de la Uniunea Europeană pentru plățile efectuate, operată prin prima rectificare bugetară din 2026, defalcată pe programe operaționale?
10. Ce măsuri luați pentru ca prima plată din Fondul social pentru climă să ajungă la beneficiari înaintea anului 2028, când încep licitațiile și când costul certificatelor se reflectă în prețul combustibilului și în factura la gaze?
11. Ce susține România, la nivelul Consiliului și al grupurilor de lucru, în privința reconsiderării prețului carbonului pentru combustibilii de încălzire și transport, în continuarea declarației comune din 14 iulie 2026, și ce mandat are ministerul dumneavoastră în această negociere?
12. În ipoteza în care sistemul ar fi amânat din nou sau revizuit, își păstrează România integral alocarea din Fondul social pentru climă, iar contribuția națională de 25 % rămâne obligatorie la același nivel? Vă rog furnizați orice alte date relevante pentru opinia publică.

Domnule Ministru, vă adresez aceste întrebări în primele săptămâni ale mandatului dumneavoastră, într-un dosar deschis cu mult înaintea învestiturii, deci întârzierile semnalate nu vi se datorează. Am deplină încredere în capacitatea dumneavoastră și a echipei Ministerului de a recupera calendarul, iar demersul meu vine în urma sesizărilor primite de la autorități locale și de la asociații care lucrează cu gospodăriile afectate de sărăcie energetică și care nu știu astăzi dacă și când pot pregăti proiecte. Sunt conștient că negocierea cu Comisia este laborioasă și că problemele s-au acumulat în timp. Îmi exprim deplina deschidere de a sprijini din Parlament orice măsură necesară și, pentru a putea ancora discuția în date la zi, vă rog să-mi răspundeți la întrebările de mai sus în scris, în termenul prevăzut de Regulamentul Camerei Deputaților.

Cu deosebit respect,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL

sebastian.burduja@cdep.ro | www.burduja.ro